

Kl. 17:31

(Ordfører)

Line Barfod (EL):

Jeg ved godt, at mange medlemmer er trætte på det her tidspunkt og gerne snart vil være færdige. Men jeg mener, det er nødvendigt, at vi får en debat om, hvor lavt et niveau vi kan synke til i Folketinget, i forhold til hvilken lov kvalitet der skal være.

Dette er et lovforslag, hvor alle partier i Folketinget er politisk enige om indholdet, men det lovforslag, som sundhedsministeren har fremsat, lever ikke op til de minimumskrav, der er i regeringens egen vejledning om god lov kvalitet. Det er, som det er blevet betegnet af juridiske eksperter, en altomfattende bemyndigelse. Det er en lov, hvor der stort set ikke er nogen begrænsninger for, hvad ministeren kan gøre. Ministeren har ikke kunnet komme med et eneste eksempel under udvalgsbehandlingen på, at andre love er gennemført på samme måde med rene bemyndigelser. Det er altså en lov, der giver ministeren bemyndigelse til, at han kan udstede forbud og påbud og dermed kan lukke virksomheder, kan lukke forskningsinstitutioner osv. Det er en lov, der giver ministeren bemyndigelse til at fastsætte regler, der kan betyde, at folk kan komme op til 2 år i fængsel. Men man kan ikke ud af lovforslaget se, hvad det er, ministeren kan fastsætte regler om. Man kan ikke ud af lovforslaget se, hvad det er, man kan risikere at komme op til 2 år i fængsel for.

Jeg mener, det er uhyggeligt, at et flertal i Folketinget alligevel er parat til at vedtage en så altomfattende bemyndigelseslov. Flertallet sagde ved førstebehandlingen, at det er, fordi man har tillid til både den nuværende og alle fremtidige sundhedsministre. Men det er ikke sådan, vi laver lovgivning i Danmark. I Danmark plejer vi at have en opfattelse af, at det er lovgiverne, Folketinget, der fastsætter nogle regler, og inden for de regler kan ministeren så selvfølgelig udfylde rammerne, men der må være nogle rammer, der er fastsat af lovgivere. Det her er som sagt ikke bare noget, som vi siger fra de partier, der ikke ønsker at være med til det. Det er det, som juridiske eksperter bl.a. i Retssikkerhedsfonden og Advokatrådet har sagt. Det er det, som Jyllands-Posten i en leder har omtalt som farligt lovsjusk.

Jeg synes, det er svært at forstå, hvorfor ministeren ikke har villet bøje sig for de forslag, der har været til, hvordan vi kunne sætte nogle rammer ind, så man kunne lave en lov, der faktisk giver ministeren mulighed for at leve op til for-

målet om at få nogle regler, der sikrer, hvordan biologiske stoffer skal opbevares. Men under det lange udvalgsarbejde har den eneste indrømmelse, vi har kunnet få ministeren til at komme med, været, at han fik skrevet ind i teksten til lovforslaget, at det kun er stoffer, der er farlige for den offentlige sikkerhed, som man kan komme 2 år i fængsel for. Men det står altså ikke i lovforslaget, at man kommer i fængsel, fordi man besidder dem, eller man kommer i fængsel, fordi man ikke har sørget for, at alt det personale, der er ansat, er sikkerhedsgodkendt, eller hvad det nu kan være.

Det er altså væsentligt, når vi laver lovgivning i Folketinget, at vi så sikrer et minimumsniveau. Det er væsentligt, at vi ikke bare giver altomfattende bemyndigelser, og det er væsentligt, at vi sikrer, at borgerne kan se i loven, hvad det er, de kan komme i fængsel for, de kan se i loven, hvad det er, der kan risikere at betyde, at deres virksomhed bliver lukket. Derfor håber jeg meget, at de partier, der har sagt, at de vil stemme for, alligevel vil tage en drøftelse igen og overveje inden tredjebehandlingen på torsdag, om ikke vi skulle sige, at det her forslag må tilbage til ministeren og ministeren altså hen over sommeren må få fundet ud af, hvad det egentlig er for nogle regler, han gerne vil fastsætte: hvad det er, der skal kunne gøre, at man kan lukke en virksomhed; hvad det er, der skal kunne gøre, at man kan lukke et forskningslaboratorium; hvad det er, der skal kunne betyde, at folk kommer i fængsel. Efter sommerferien kunne vi så få vedtaget et lovforslag, som alle Folketingets partier kunne stå bag. Jeg kan ikke forstå, hvorfor ministeren ikke vil bøje sig. Jeg må indrømme, jeg har svært ved at forstå, hvorfor de øvrige ministre i regeringen ikke vil være med til at sikre ordentlig lov kvalitet – især justitsministeren, der jo er ansvarlig minister for, at vi har en ordentlig lov kvalitet.

Der har jo stort set ikke været nogen, der rigtig har reageret, da forslaget oprindeligt var i høring, men universiteterne har nu fundet ud af, at der ligger det her lovforslag, og vi har fået en henvendelse fra Danmarks Tekniske Universitet, som meget gerne vil have mulighed for at få fundet ud af, hvad det egentlig er, det her lovforslag kommer til at betyde for universiteterne, der jo forsker ganske meget, og for hvem det er ret afgørende, hvilke krav der bliver stillet til deres laboratorier, og hvad det er, de skal leve op til, hvad det er, nogle af dem kan risikere at